

Judikatūras krājums

TIESAS RĪKOJUMS (astotā palāta)

2016. gada 30. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Sabiedrības veselība — LESD 49. pants — Aptiekas — Pienācīga iedzīvotāju apgāde ar zālēm — Darbības atļauja — Aptieku teritoriālais izvietojums — Galvenokārt ar demogrāfiskiem kritērijiem pamatotu ierobežojumu noteikšana

Lieta C-634/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Augšaustrijas reģionālā administratīvā tiesa, Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 24. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 30. novembrī, tiesvedībā

Susanne Sokoll-Seebacher,

Manfred Naderhirn,

piedaloties

Agnes Hemetsberger,

Mag. Jungwirth und Mag. Fabian OHG u.c.

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs D. Švābi [*D. Šváby*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents) un M. Safjans [*M. Safjan*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu lemt, izdodot motivētu rīkojumu, saskaņā ar Tiesas Reglamenta 99. pantu,

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz LESD 49. panta interpretāciju.

* Tiesvedības valoda – vācu.

- 2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar tiesvedībām, kuras uzsāka *Susanne Sokoll-Seebacher* un *Manfred Naderhirm* attiecīgi par jaunas publiskas aptiekas atvēršanu un jau esošas aptiekas ekspluatācijas teritorijas paplašināšanu.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 *Apothekengesetz* (Aptieku likums), redakcijā, kas piemērojama faktiem pamatlietā (turpmāk tekstā – “*ApG*”), 10. pantā ir noteikts:

“1. Atļauju atvērt publisko aptieku piešķir, ja:

- 1) pašvaldībā, kurā atvērs publisko aptieku, pastāvīgi praktizē ārsts un
- 2) ir nepieciešamība atvērt jaunu publisko aptieku.

2. Šādas nepieciešamības nav, ja:

- 1) pieteikuma iesniegšanas brīdī pašvaldības teritorijā, kurā plāno atvērt publisko aptieku, jau ir ģimenes ārsta aptieka un ģimenes ārsti aizņem mazāk par divām tādu ārstu vietām, kas ir noslēguši līgumu ar valsts veselības apdrošināšanas iestādi [...] (ārsti uz pilnu slodzi), vai arī
- 2) attālums starp plānoto jaunatveramās publiskās aptiekas ekspluatācijas vietu un jau pastāvošas tuvākās publiskās aptiekas ekspluatācijas vietu ir mazāks par 500 metriem, vai ja
- 3) šīs atvēršanas dēļ personu skaits, kuras būs pastāvīgi jāapgādā no jau šajā apkārtnē tuvākās atvērtās publiskās aptiekas ekspluatācijas vietas, samazinās un būs mazāks par 5500.

3. Nav arī nepieciešamības 2. punkta 1) apakšpunkta izpratnē, ja pieteikuma iesniegšanas datumā pašvaldības teritorijā, kur ielānots ekspluatēt publisko aptieku, jau ir

- 1) ģimenes ārsta aptieka un
- 2) ārstu, kuri noslēguši līgumu ar valsts veselības apdrošināšanas iestādi, kopprakse [...]

[..]

4. Apgādājamās personas 2. punkta 3) apakšpunkta izpratnē ir pastāvīgie iedzīvotāji, kuru dzīvesvieta atrodas mazāk kā 4 km autoceļu rādiusā no jau atvērtas publiskās aptiekas ekspluatācijas vietas un kuri vietējo apstākļu dēļ vienmēr ir apgādājami no šīs aptiekas.

5. Ja pastāvīgo iedzīvotāju, kuri definēti 4. punktā, skaits ir mazāks par 5500, tad, pārbaudot, vai pastāv šāda nepieciešamība, ir jāņem vērā, vai personas, kuras ir apgādājamas tāpēc, ka tās šajā zonā strādā, izmanto pakalpojumus vai transportlīdzekļus.

6. 2. punkta 2) apakšpunktā minēto attālumu izņēmuma kārtā var neņemt vērā, ja vietējo īpatnību dēļ sabiedrības labas apgādes ar zālēm interesēs ir steidzama nepieciešamība atvērt jaunu publisko aptieku.

7. Ir jāveic ekspertīze, vai ir nepieciešamība atvērt jaunu publisko aptieku, un tā ir jāuztic Austrijas aptiekāru apvienībai. [...]

[..]”

4 *ApG* 46. panta 5. punktā ir paredzēts:

“Publiskas aptiekas darbības atļaujas piešķiršanas laikā noteiktās darbības teritorijas paplašināšanas pieteikuma gadījumā atbilstīgi 9. panta 2. punktam vai teritorijas *a posteriori* paplašināšanas pieteikuma gadījumā, kad šī zona nav tikusi noteikta atļaujas piešķiršanas laikā, atbilstīgi 9. panta 2. punktam ir jāīsteno procedūra, kas paredzēta atļauju piešķiršanai.”

Pamatlietas un prejudiciālais jautājums

- 5 Strīdos pamatlietās, kuras ir jāizskata *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Augšaustrijas reģionālā administratīvā tiesa, Austrija), jau ir pieņemti prejudiciāli nolēmumi, proti, 2014. gada 13. februāra spriedums *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) un 2015. gada 15. oktobra rīkojums *Naderhirn* (C-581/14, nav publicēts, EU:C:2015:707).
- 6 *S. Sokoll-Seebacher* apstrīdēja *Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich* (Augšaustrijas federālās zemes Neatkarīgais administratīvais senāts, Austrija) 2011. gada 29. decembra lēmumu, ar kuru kompetentā administratīvā iestāde bija noraidījusi viņas pieteikumu atļaujai atvērt publisko aptieku Pinsdorfas [*Pinsdorf*] pašvaldības (Austrija) teritorijā.
- 7 Tāpat arī *M. Naderhirn* veltīgi kompetentajai administratīvajai iestādei lūdza paplašināt viņa publiskās aptiekas, kura atrodas Leondingas [*Leonding*] pašvaldībā (Austrija), ekspluatācijas zonu; tas ir mērķis, kuru viņš tagad vēlas sasniegt iesniedzējtiesā.
- 8 Minēto lēmumu pieņemšanā šīs administratīvās iestādes par pamatu izmantoja *ApG* 10. panta 2. punkta 3) apakšpunktu.
- 9 Lietā, kas attiecās uz *S. Sokoll-Seebacher, Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich* (Augšaustrijas federālās zemes Neatkarīgais administratīvais senāts) apturēja tiesvedību un uzdeva Tiesai jautājumu par tāda valsts tiesiskā regulējuma, kāds ir *ApG* 10. panta 2. punkta 3) apakšpunkts, saderību ar LESD 49. pantu.
- 10 Pēc 2014. gada 13. februāra sprieduma *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Augšaustrijas reģionālā administratīvā tiesa, Austrija), kurai tagad ir jurisdikcija attiecībā uz atļaujas procedūras turpināšanu atbilstīgi Austrijas administratīvo tiesu iestāžu reformai, ar 2014. gada 21. februāra spriedumu piešķīra *S. Sokoll-Seebacher* atļauju atvērt publisku aptieku Pinsdorfas pašvaldībā. Tāpat arī ar 2014. gada 28. maija spriedumu šī tiesa apmierināja lūgumu paplašināt *M. Naderhirn* publiskās aptiekas ekspluatācijas teritoriju.
- 11 Tomēr *Agnes Hemetsberger* kā tās aptiekas īpašniece, kas atrodas netālu no aptiekas, kuras atvēršanai atļauju lūdza *S. Sokoll-Seebacher* un kura skatīta pamatlietā, kā arī aptiekāri, kuri darbojas netālu no *M. Naderhirn* aptiekas, cēla prasības *Revision* kārtībā *Verwaltungsgerichtshof* (Administratīvā tiesa, Austrija) par *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Augšaustrijas reģionālā administratīvā tiesa, Austrija) iepriekšējā punktā minēto spriedumu pārskatīšanu.
- 12 Ar 2014. gada 8. oktobra un 2015. gada 30. septembra spriedumiem *Verwaltungsgerichtshof* (Administratīvā tiesa) apmierināja prasības *Revision* kārtībā pārskatīt minētos *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Augšaustrijas reģionālā administratīvā tiesa, Austrija) spriedumus, atsaucoties uz to satura prettiesiskumu.
- 13 It īpaši 2015. gada 30. septembra spriedumā *Verwaltungsgerichtshof* (Administratīvā tiesa) uzskatīja, ka 2014. gada 13. februāra spriedums *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) ir jāinterpretē tādējādi, ka *ApG* 10. panta 2. punkta 3) apakšpunktu var nepiemērot un atļauja atvērt jaunu publisko aptieku, neņemot vērā iespējamu tuvējo publisko aptieku klientu potenciāla samazināšanos zem 5500

apgādājamo personu sliekšņa, var tikt piešķirta tikai tad, ja jaunā atveramā publiskā aptieka ir nepieciešama, lai iedzīvotājiem dažos lauku un savrupos apvidos nodrošinātu saprātīgu piekļuvi zāļu pārdošanas punktam. Tomēr, ja pieprasītās atļaujas piešķiršana nenotiek tikai šo iemeslu dēļ saskaņā ar Savienības tiesībām, *ApG* 10. panta 2. punkta 3) apakšpunkts būtu piemērojams.

- 14 Tā kā pamatlietas tika nodotas atpakaļ *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Augšāustrijas reģionālā administratīvā tiesa, Austrija), šī tiesa, kas nevēlējās pievienoties *Verwaltungsgerichtshof* (Administratīvā tiesa) interpretācijai, ko tā sniegusi par 2014. gada 13. februāra spriedumu *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68), lietā, kas attiecās uz *M. Naderhirn*, iesniedza Tiesā lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, lai it īpaši noskaidrotu, vai tas, ka pastāv tādi noteikumi valsts tiesībās, kuros paredzēts, ka valsts tiesai bez jebkādiem nosacījumiem ir saistoša citas valsts tiesas veikta Savienības tiesību interpretācija, ir saskaņā ar LESD 267. pantu un ar Savienības tiesību pārākuma principu.
- 15 Ar 2015. gada 15. oktobra rīkojumu *Naderhirn* (C-581/14, nav publicēts, EU:C:2015:707) Tiesa uz šo jautājumu sniedza noliedzošu atbildi.
- 16 Uzskatot, ka Tiesa nav sniegusi visus būtiskos faktus, kas nepieciešami, lai atrisinātu pamatlietas, *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Augšāustrijas reģionālā administratīvā tiesa) iesniedza šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu un aicināja Tiesu precizēt savu judikatūru par LESD 49. pantu.
- 17 Šādos apstākļos *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Augšāustrijas reģionālā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai, ņemot vērā Tiesas secinājumu 2014. gada 13. februāra sprieduma *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) rezolutīvajā daļā (un 51. punktā), saskaņā ar kuru LESD 49. pantam ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā *ApG* 10. panta 2. punkta 3) apakšpunkts, kurā kā būtisks kritērijs jaunas publiskas aptiekas atvēršanas nepieciešamības izvērtēšanai ir noteikts nemainīgs vienmēr apgādājamo robežskaits (konkrēti – 5500 personas), LESD 49. pants un it īpaši prasība par saskaņotību noteiktā mērķa sasniegšanā:

a) ir jāinterpretē tādējādi, ka robežskaita noteikšana, kuram nav tikai indikatīva vērtība, bet kurš ir arī precīzs (proti, izteikts skaitļos un kurš interpretācijas ceļā nevar tikt mazināts), padara šos tiesību aktus par pilnīgi nesaskaņotiem un tādēļ pretrunā Savienības tiesībām, ciktāl valsts kompetentajām iestādēm tādējādi principā nav iespējas atkāpties no šā robežskaita, lai ņemtu vērā vietējās īpatnības [jo vairāk tāpēc, ka kritēriji, kuri minēti 2014. gada 13. februāra sprieduma *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) 24. punktā, lai saskaņoti un sistemātiski īstenotu sasniedzamo mērķi, katrā atsevišķajā gadījumā ir izpildāmi kumulatīvi] tādējādi, ka valsts līmenī nav jāpiemēro kritērijs, kurš attiecas uz pastāvošas nepieciešamības pārbaudi, kamēr valsts likumdevējs to neaizstās ar elastīgāku tiesisko regulējumu, kas atbilst Savienības tiesībām (analogu, piemēram, *ApG* 10. panta 6. punktam par ierobežojumu 500 metri, kas noteikts ar *ApG* 10. panta 2. punkta 2) apakšpunktu);

vai

b) tas ir jāinterpretē tādējādi, ka ar *ApG* 10. panta 2. punkta 3) apakšpunktu noteiktais ierobežojums, kuram nav tikai indikatīva vērtība, bet kurš ir arī precīzs (proti, izteikts skaitļos un kurš interpretācijas ceļā nevar tikt mazināts), ir pretrunā Savienības tiesībām tikai tiktāl, ciktāl tas ir piemērojams konkrētā gadījumā situācijā, kurā tik tiešām ir nepieciešamība atvērt aptieku vietējo īpatnību vai citu faktisko datu dēļ, pretējā gadījumā dažām personām (īpaši “caurbraucējiem”, jaunpienācējiem u.c.) nenodrošinot atbilstošu piekļuvi zālēm [skat. 2014. gada 13. februāra sprieduma *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) 45. punktu, skatot to kopā ar tā 50. punktu], pat ja tas tik tiešām nākotnē samazinātu vienas vai vairāku esošo aptieku apgādāšanas potenciālu līdz skaitam, kas zemāks par 5500 personu sliekšni, tādējādi, ka nav jāpiemēro šis ar

nepieciešamības pārbaudi saistītais kritērijs tikai šajos gadījumos, neatkarīgi no tā, vai tā ir lauku, pilsētas vai cita teritorija, kamēr valsts likumdevējs nepieņems jaunu precizējošu tiesisko regulējumu,

vai

- c) tas jāinterpretē tādējādi, ka ar *ApG* 10. panta 2. punkta 3) apakšpunktu noteiktais ierobežojums, kuram nav tikai indikatīva vērtība, bet kurš ir arī precīzs (proti, izteikts skaitļos un kurš interpretācijas ceļā nevar tikt mazināts), ir pretrunā Savienības tiesībām tikai tiktāl, ciktāl tas ir piemērojams konkrētā gadījumā situācijā, kas attiecas uz lauku un savrupu apvidu, pat ja tas tik tiešām nākotnē samazinātu vienas vai vairāku esošo aptieku apgādāšanas potenciālu līdz skaitam, kas zemāks par 5500 personu sliekšni, tādējādi, ka šis ar nepieciešamības pārbaudi saistītais kritērijs ir jāpiemēro tikai tad, ja tas ietekmē iedzīvotājus, kuri dzīvo lauku un/vai savrupā apvidū, līdz valsts likumdevējs nebūs pieņēmis jaunu precizējošu tiesisko regulējumu?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 18 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai 2014. gada 13. februāra spriedums *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) ir jāinterpretē tādējādi, ka kritērijs attiecībā uz noteiktu nemainīgu “vienmēr apgādājamo personu” robežskaitu, kas noteikts konkrētajā valsts tiesiskajā regulējumā, nav jāpiemēro, lai pārbaudītu nepieciešamību atvērt jaunu publisko aptieku tikai konkrētā situācijā attiecībā uz lauku un/vai savrupu apvidu vai konkrētā situācijā, kad, ņemot vērā vietējo specifiku, ir nepieciešamība atvērt aptieku neatkarīgi no attiecīgās teritorijas lauku vai pilsētas rakstura vai arī, vispārīgāk, katrā konkrētā situācijā, kas būs jāpārbauda.
- 19 Iesākumā ir jāatgādina, ka prejudiciāla nolēmuma saistošais spēks nav šķērslis, lai valsts tiesa, kurai tas ticis adresēts, uzskatītu, ka nolūkā panākt spriedumu pamatlietā ir jāuzdod Tiesai papildu jautājumi. Šāda vērsšanās pēc palīdzības ir attaisnojama, ja valsts tiesai rodas grūtības saprast spriedumu vai to piemērot, ja tā iesniedz Tiesai jaunus jautājumus par tiesībām vai ja tā iesniedz Tiesai jaunus apsvērumus, uz kuriem pamatojoties, Tiesa varētu panākt atšķirīgu atbildi uz agrāk iesniegto jautājumu (rikojums, 1986. gada 5. marts, *Wünsche*, 69/85, EU:C:1986:104, 15. punkts; spriedumi, 1987. gada 11. jūnijs, X, 14/86, EU:C:1987:275, 12. punkts, un 2003. gada 6. marts, *Kaba*, C-466/00, EU:C:2003:127, 39. punkts).
- 20 Tā tas ir šajā gadījumā, ciktāl iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, vai no 2014. gada 13. februāra sprieduma *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) izriet, ka kritērijs attiecībā uz striktu nemainīgu “vienmēr apgādājamo personu” robežskaitu ir jānoraida jebkurā gadījumā vai tikai lietās, kuras attiecas uz dažām īpašām teritorijām vai situācijām.
- 21 Atbilstoši tās Reglamenta 99. pantam, ja atbilde uz uzdoto prejudiciālo jautājumu nerada nekādas pamatotas šaubas vai ja atbilde skaidri izriet no judikatūras, Tiesa pēc tiesneša referenta priekšlikuma un pēc ģenerāladvokāta uzklaušanās jebkurā brīdī var lemt, izdodot motivētu rīkojumu.
- 22 Tieši tāds, ņemot vērā, ka atbilde uz uzdoto jautājumu var tikt skaidri izsecināta no 2014. gada 13. februāra sprieduma *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68), ir šis gadījums.
- 23 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka ar valsts tiesību aktiem, kas minēti pamatlietā, atļauja atvērt jaunu publisko aptieku tiek pakārtota “nepieciešamībai”, kuras esamība tiek prezumēta, izņemot, ja tai pretrunā ir vismaz viens no šajā tiesiskajā regulējumā precizētajiem konkrētajiem apstākļiem (2014. gada 13. februāra spriedums *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 28. punkts).

- 24 Starp šiem apstākļiem ir “vienmēr apgādājamo personu” skaits kādā no jau pastāvošas aptiekas ekspluatācijas vietām apkārtnē, proti, pastāvīgo iedzīvotāju skaits, kas dzīvo mazāk kā 4 kilometru autoceļa attālumā no ekspluatācijas vietas (spriedums, 2014. gada 13. februāris, *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 43. punkts).
- 25 Atbilstīgi šiem tiesību aktiem nepieciešamība, kas attaisno jaunas aptiekas atvēršanu, ir izslēgta, ja pēc šādas atvēršanas “vienmēr apgādājamo personu” skaits samazinās un kļūst mazāks par 5500 (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 29. un 43. punkts).
- 26 Tomēr minētajā tiesiskajā regulējumā ir paredzēts korigējošs pasākums, atbilstīgi kuram, ja pastāvīgo iedzīvotāju skaits ir mazāks par 5500, pārbaudot nepieciešamības pastāvēšanu, ir jāņem vērā personas, kuras jāapgādā tāpēc, ka tās minētās aptiekas apgādes zonā strādā, izmanto pakalpojumus vai izmanto transportlīdzekļus (spriedums, 2014. gada 13. februāris, *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 43. punkts).
- 27 Lai iesniedzējtiesai sniegtu vajadzīgos norādījumus, ir jānorāda, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru valsts tiesiskais regulējums var nodrošināt sasniedzamā mērķa īstenošanu tikai tad, ja tas tiešām atbilst centieniem to sasniegt saskaņoti un sistemātiski (šajā ziņā skat. spriedumus, 2009. gada 10. marts, *Hartlauer*, C-169/07, EU:C:2009:141, 55. punkts; 2009. gada 19. maijs, *Apothekerkammer des Saarlandes u.c.*, C-171/07 un C-172/07, EU:C:2009:316, 42. punkts, kā arī 2010. gada 1. jūnijs, *Blanco Pérez un Chao Gómez*, C-570/07 un C-571/07, EU:C:2010:300, 94. punkts).
- 28 Šajā ziņā 2014. gada 13. februāra spriedumā *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68, 45. un 46. punkts) Tiesa, pirmkārt, ir uzskatījusi, ka saskaņā ar tiesisko regulējumu, kāds ir pamatlietā, attiecībā uz dažām personām, konkrēti, tām, kuras dzīvo lauku apvidos *a fortiori*, tad, kad tām uz laiku vai pastāvīgi ir ierobežotas pārvietošanās spējas, piemēram, gados veciem cilvēkiem, invalīdiem vai slimniekiem, piekļuve zālēm var izrādīties nepiemērota.
- 29 Ir personas, kuras dzīvo tālāk par 4 kilometriem pa autoceļu no tuvākās publiskās aptiekas ekspluatēšanas vietas un kuras tātad nav pieskaitītas pastāvīgajiem iedzīvotājiem ne viņu apgādes teritorijā, ne jebkurā citā teritorijā. Protams, šīs personas var tikt ņemtas vērā kā “caurbraucēji”. Tomēr šo personu piekļuve aptiekas pakalpojumiem ir atkarīga no apstākļiem, kuri principā tām nenodrošina pastāvīgu un nepārtrauktu piekļuvi šādai aprūpei, jo šāda piekļuve ir saistīta vienīgi ar darbu vai transportlīdzekļu izmantošanu noteiktā teritorijā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 45. punkts).
- 30 Otrkārt, Tiesa ir norādījusi, ka savrupos un maz apmeklētos lauku apvidos vienmēr apgādājamo personu skaits to zemā demogrāfiskā blīvuma dēļ var būt mazāks par 5500, tā ka nepieciešamība, ar kuru var tikt pamatota jaunas aptiekas atvēršana, var vispār netikt uzskatīta par pietiekamu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 47.–49. punkts).
- 31 No tā izriet, ka, neraugoties uz valsts tiesiskajā regulējumā paredzēto pielāgošanas pasākumu, piemērojot kritēriju par “vienmēr apgādājamo personu” skaitu, pastāv risks, ka noteiktām personām, kuras pastāvīgi uzturas apvidos, kuriem ir konkrētas vietējās īpatnības, proti, lauku un savrupos apvidos, kuri atrodas ārpus jau atvērtu aptieku apgādes teritorijām, netiks nodrošināta vienlīdzīga un piemērota piekļuve aptieku pakalpojumiem, it īpaši tas attiecas uz personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 50. punkts).
- 32 Tomēr, atsaucoties uz lauku vai savrupiem apgabaliem, kā arī uz personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, Tiesas nodoms nebija sava vērtējuma, kas attiecas uz valsts tiesiskā regulējuma pamatlietā saskaņotību, apjomu attiecināt vienīgi uz šāda veida apvidiem, kā arī šādas kategorijas personām.

- 33 Strikti ierobežota “vienmēr apgādājamo personu” skaita dēļ, kas noteikts tādā valsts tiesiskajā regulējumā, kāds ir pamatlietā, kompetentā iestāde nevar pienācīgi ņemt vērā katras analizētās situācijas specifiku un tādējādi nodrošināt saskaņotu un sistemātisku šā tiesiskā regulējuma galvenā mērķa sasniegšanu, kas – kā Tiesa to ir atgādinājusi 2014. gada 13. februāra sprieduma *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) 25. punktā – ir nodrošināt drošu un kvalitatīvu apgādi ar zālēm.
- 34 Tieši šajā saistībā Tiesa ir secinājusi, ka tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, kurā kā galvenais kritērijs, lai noteiktu, vai pastāv nepieciešamība atvērt jaunu aptieku, ir paredzēts strikti ierobežots “vienmēr apgādājamo personu” skaits, ir pretrunā LESD 49. pantam, it īpaši prasībai par saskaņotību mērķa sasniegšanā, ciktāl kompetentajām valsts iestādēm nav iespēju atkāpties no šā ierobežojuma, lai ņemtu vērā vietējās īpatnības, proti, galu galā katras konkrētās situācijas īpatnības, katru no situācijām pārbaudot atsevišķi (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 51. punkts).
- 35 No tā izriet, ka nesaskaņotība, kas saistīta ar strikti ierobežota “vienmēr apgādājamo personu” skaita kritērija piemērošanu, ir sistēmiska. Tāpēc riski, kurus rada šāda piemērošana, var skart ikvienas īpašās situācijas novērtēšanu.
- 36 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka 2014. gada 13. februāra spriedums *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) ir jāinterpretē tādējādi, ka kritērijs, kas attiecas uz strikti ierobežotu “vienmēr apgādājamo personu” skaitu un kurš ir noteikts valsts tiesiskajā regulējumā pamatlietā, nav jāpiemēro, lai vispārīgi pārbaudītu nepieciešamības atvērt jaunu publisko aptieku esamību katrā konkrētajā situācijā, kas būs jāpārbauda.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 37 Attiecībā uz pamatlīetas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

2014. gada 13. februāra spriedums *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) ir jāinterpretē tādējādi, ka kritērijs, kas attiecas uz strikti ierobežotu “vienmēr apgādājamo personu” skaitu un kurš ir noteikts valsts tiesiskajā regulējumā pamatlietā, nav jāpiemēro, lai vispārīgi pārbaudītu nepieciešamības atvērt jaunu publisko aptieku esamību katrā konkrētajā situācijā, kas būs jāpārbauda.

[Paraksti]